

at vi af den Grund behøve at foretage nogen Forandring her. Jeg skal i saa Henseende erindre om, at vi ganske nylig her have vedtaget ved tredje Behandling et andet Lovforslag, hvor der ogsaa henlægges en vis Myndighed til Sø- og Handelsrettens Medlemmer, nemlig den nu stadfæstede Lov om Tilsyn med Dampkedler. Det er for ganske nylig, vi have vedtaget denne Lov, og deri er henlagt en Indstillingsret til Sø- og Handelsrettens Medlemmer, uanset at der for Rigsdagen foreligger et Lovforslag, hvorefter Sø- og Handelsretten vil faa i alt Fald en anden Benævnelse. Jeg skal erindre om, at i Forslaget til en Retsreform bestemmes det, at „i Sø- og Handelssager dannes østre Landsret af en blandt Rettens Dommere for 5 Aar ad Gangen af Kongen beskikket Formand og 4 sø- eller handelskyndige Dommere“. De Bestemmelser i andre Love, hvorved der er henlagt visse Myndigheder uden for den egentlige Dommermyndighed til Formanden for Sø- og Handelsretten eller til Sø- og Handelsretten, vil man jo, naar en Gang Retsreformen er vedtagen, og den her omtalte Bestemmelse mulig er vedtagen, altid kunne overføre til den³ Afdeling af østre Landsret, der træder i Stedet for Sø- og Handelsretten. Jeg tror derfor ikke, at der af Hensyn til den foreslaaede Forandring i Sø- og Handelsrettens Forhold behøves nogen Ændring i dette Lovforslag. Dernæst omtalte det ærede Medlem den ogsaa af mig fremdragne Bestemmelse i Forslaget, hvorefter Livsforsikringspolicer fremtidig skulle være stempelfri. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at ogsaa han fandt, at denne Bestemmelse kunde medføre Konsekvenser, der vilde føre os for vidt. Jeg ønsker dog at bemærke, at da Lovforslaget om Livsforsikringsvirksomhed første Gang fremsattes for Landstinget med denne Bestemmelse om Stempelfrihed for Livsforsikringspolicer, blev der i Anmærkningerne af Regeringen gjort opmærksom paa, at dette var en Forandring, der var rejst i dette Ting, det var et Hensyn, der den Gang blev taget over for Folketinget. Hermed forholder det sig imidlertid saaledes, at da der i 1890 var nedsat et Udvalg angaaende Bonusloven, udtaltes det i Betænkningen, at der i Udvalget var fremsat Ønske om at stille Statsanstalten og de private Livsforsikringselskaber lige med Hensyn til Stempelafgiftsfrihed og andre Forhold. En saadan Meddelelse om, at der i et Udvalg er fremsat et Ønske, uden at Betænkningen i øvrigt angiver

noget om, fra hvor mange Medlemmer dette Ønske er fremkommet, og hvorvidt det overhovedet har fundet nogen Samklang i Udvalget, er jo imidlertid ikke en saadan Meningsstilkendegivelse fra dette Tings Side, at man herved skulde føle sig forpligtet til at blive staaende derved, og jeg mener derfor vedblivende, at man bør lade Bestemmelsen om Stempelfrihed gaa ud. Det betyder saa uendelig lidt for den enkelte forsikrede, men det kan dog ved de Krav, der herefter ville rejse sig, betyde en Del for Statskassen. Endvidere var det ærede Medlem ikke tilfreds med den i Landstinget skete Ændring af § 19, hvorefter det skulde være tilladt Selskaberne, før de have naaet den tilstrækkelige Sikkerhedsfond, at udbetale 5 pCt. i Bonus. Nej, denne Bestemmelse var heller ikke optagen i Regeringens Forslag, men flere af de private Selskaber lagde en betydelig Vægt paa at faa en saadan Bestemmelse optagen i Lovforslaget, idet de gjorde gældende, at de havde lovet Bonus over for de forsikrede; og Ændringen gaar jo ogsaa kun ud paa, at indtil Forsikringsfonden er naaet til en vis Størrelse, maa de 5 pCt., som det ogsaa i Regeringsforslaget er tilladt Selskaberne at udbetale, men som Rente til Aktionærerne, udbetales enten som Rente eller som Bonus til de forsikrede. Jeg ser ikke, at den Imødekommen, der her er vist de enkelte private Selskaber, der lægge stor Vægt herpaa, kan have betænkelige Følger.

Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) omtalte nærmere Forskellen mellem Publicitetssystemet og Koncessionssystemet. Jeg skal ikke gaa videre ind paa dette, idet det ærede Medlem jo fuldstændig sluttede sig til Regeringens Forslag og det System, hvorpaa dette Forslag er bygget, nemlig Koncessionssystemet. Kun skal jeg erindre om, at da Loven om Livsforsikringsvirksomheden første Gang var forelagt i Landstinget, hævdede der sig her vægtige Røster for at opgive det foreslaaede System og bygge Loven paa Publicitetssystemet, men da Betænkningen hen imod Samlingens Slutning blev afgiven, stod hele Udvalget, ogsaa dem, som fra først af havde været Modstandere af dette System, enige om Koncessionssystemet. Det samme skete inden for den skandinaviske Kommission. Da denne blev nedsat, var det bekendt, at der var flere af dens Medlemmer, som vare Tilhængere af Publicitetssystemet, og som mente, at det var den Vej, man skulde gaa. Navnlige var det bekendt, at et af de